

ЎЗБЕК МИЛЛИЙ АСКИЯ САНЬАТИНИНГ ЎЗИГА ХОС АЙРИМ ЖИҲАТЛАРИ

Дўсматов Ҳикматулло Ҳаитбоевич

аскияшунос олим, ФарДУ доценти, филология фанлари доктори (DSC)

Фаттоҳов Холмуҳаммад Хайруллоевич

ФарДУ тилиунослик кафедраси ўқитувчиси

Аннотация. Аския ҳажвий характердаги сўз қўллаш санъати, кўпталқинли нутқ ва сўз ўйинига асосланган ўзбек халқининг миллий жанри бўлиб асрлар давомида шаклланиб келмоқда. Аския дунё халқлари орасида ўзбек халқига хос бўлган миллий сўз санъати бўлиб, унинг қўпчилик иштирокида жонли ташкил этилиши бошқа халқларда учрамайди.

Калит сўзлар: Аския, хариф, миллий сўз санъати, лақаблар қўйиши.

Аския Ўзбекистонда нишонланадиган умуммиллий байрамлар, оммавий кўнгилочар томоша ва сайллар (кatta ва тантанали сайдр-томушалар), турли маданий тадбирларда эркаклар томонидан ижро этилади. Аския қилувчилар “аскиячилар”, “аскиябозлар”, “сўз усталари” дейилади. Аскиячилар аския санъати воситасида бир-бирига ҳазил-мутойиба, сўз ўйини қилишади. Тингловчи ва томошабинлар аскиячиларнинг сўз қўллаш маҳоратидан завқланиб кулишади. «Аския» арабча сўз бўлиб, «Ўзбек тилининг изоҳли луғати»да белгиланганидек, «зийрак, ақлли, зеҳнли, қобилиятли» маъноларини ифодаловчи *закий* («*لُجَّى*») сўзининг қўплик шакли азкиё («*لُجَّى*») дир. *Азкиё* сўзи даврлар ўтиши билан фонетик жиҳатдан ўзгариб, *аския* кўринишига келган. Аскиянинг зийраклар, закийлар маъноси ўзбек мумтоз адабиётида сақланган, ҳозирги ўзбек тилида оғзаки ижод жанрининг номи сифатида қўлланмоқда. Аския – ўзбек халқ оғзаки ижодининг бир жанри бўлиб, унда сўз ўйинига, қочириқларга асосланган ҳолда икки ёки ундан ортиқ киши ёки тарафлар бир-бирига рақиб бўлиб мусобақалашади¹.

2. Ўзбекистоннинг номоддий маданий мерослари

Ўзбекистоннинг Бухоро, Самарқанд, Хива ва Шаҳрисабз шаҳарларининг тарихий марказлари ЮНЕСКОнинг Умумжаҳон маданий мероси рўйхатига, “Бойсун маданий муҳити”, “Шашмақом мусиқаси”, “Наврўз”, “Катта ашула”, “Аския”, “Хоразм лазгиси” номзодлари Инсоният номоддий манадий мероси Репрезентатив рўйхатига, Усмон Куръони, Абу Райҳон Беруний номидаги Шарқшунослик институтининг қўллётзмалар тўплами, Хива хонлиги девонхонаси ҳужжатлари Жаҳон хотираси рўйхатига киритилган.

Аския Ўзбекистоннинг Фарғона водийсида шаклланган ва тарқалган халқ кўнгилочар санъати ва ўзбек халқ оғзаки ижодининг ўзига хос жанри. 2014 йилда ЮНЕСКО Аскияни Инсониятнинг номоддий маданий мероси Репрезентатив рўйхатига киритди (<https://ich.unesco.org/en/RL/askiya-the-art-of-wit-00971?>).

¹Ўзбек тилининг изоҳли луғати. – Тошкент: ЎМЭ, 2006. I жилд. –106 б. Кейинги ўринларда ЎТИЛ тарзида ёзилади.

2 Асқияни шакллантириш ва амалга оширишнинг ўзига хос талаблари қуйидагилардан иборат деб ҳисоблаймиз:

2.1. Миллий кийим.

Асқия ўзбек миллий сўз санъати эканлиги учун профессионал асқиячилар миллий кийимда саҳнага чиқадилар. Махсус миллий кийимлар қуйидагилар: тўн, дўппи, яктак, чорси.

2.2. Рақибларга бўлиниш.

Асқия қилиш учун иштирокчилар бирдан ортиқ бўлиши керак. Икки киши бир-бирига қарши бўлиши ёки гурух-гурух бўлиб беллашиши мумкин. Асқиячилар тик турган ҳолатда ёки сўриларда (миллий мослама – каттароқ стол) ўтиришади ва бошқа сўрида ўтирганларга гап отиб, рақиблик қилишади. Шу тарзда бир-бирига қарши томонда туриб сўзловчилар “рақиб”, “хариф”, “тарафкаш” дейилади. **Хариф** – қарши томон (асқия қилувчи), «ракиб»; асқиячи, харф, тарафкаш.

Асқиячиллик жараёнида ижрочиларнинг иштироки қуйидагича бўлади: а) икки кишидан иборат «ракиб»лар; б) жамоавий «ракиб»лар; в) жамоага қарши якка «ракиб»; г) якка ижрочи.

2.3. Рақиблар ҳақида олдиндан маълумотга эга бўлиш.

Асқиячилар рақиблари тўғрисида маълумотларни билиши лозим. Масалан, бир-бирининг лақаби, камчилиги, қилган нотўғри ҳаракатлари, заиф томонлари ҳақида хабардор бўлиши ва асқия жараёнида шуларга ишора қилиши юморни юзага чиқаради.

2.4. Лақаблар қўйиш.

Лақаб [арабча] бирор хусусиятига кўра, кишига ҳазил қилиб ёки масхаралаб берилган қўшимча ном² ҳисобланади.

Асқиячиликда лақаб ишлатиш ўйини анъана бўлиб, у асқиячининг шаънига путур етказиш мақсадида эмас, балки улардан бегараз кулги чиқариш мақсадида фойдаланилади³. Ёзувчи Абдулла Каҳҳор айтганидек: «Асқияда бир илмоқ бўлмаса, кулгу чиқмайди. Илмоқ худди шу лақабдир. Лақаблар баъзан кишининг жисмоний нуқсони (*кал, кўр, чўлоқ, кар, чўтирип, буқоқ*), баъзан характери, феъл-атворига қараб турли предмет, ҳайвонлар, паррандалар (*от, туюя, эшак, мол, лайлак, эчки, им, мушиук, товуқ*) номи билан аталади. **Мисол:**

Машҳур ҳофиз Мамаюнус (лақаби «кал») дўсти Эрка қори (кўзи ожиз) билан поездда кетишаётганда уни асқияга тортиб, қори аканинг кўзи ожизлигига шама қиласди:

Мамаюнус: Тулинг, қори aka. Кўр отга келдингиз!

Эрка қори ёстиқдан бошини кўтарар экан, шошиб-пишиб купе деразасидан ташқарига қараган бўлди-да, дарҳол юзини Мамаюнус aka томон буриб деди:

Эрка қори: Ҳовлиқмай қолинг, Мамаюнус! Шўртепа-ку!

Юқоридаги матнда асқиячи жой номини англатувчи Кўрорт ва Шўртепа сўзларини сал бошқача талаффуз қилиб, сухбатдошини мазах қилмоқда, яъни Кўрорт – «кўр от» (кўрлигига ишора), «шўртепа» (каллигига ишора). Агар асқиячи ёки тингловчи ушбу сўзларнинг маъносини шу заҳоти закийлик билан кўзи ожиз, *кал* маъноларида тушуниб етмаса, асқиянинг бутун моҳияти ўз қадрини йўқотади. Натижада, Мамаюнус аканинг маҳоратини ҳам, Эрка қорининг топқирлигини ҳам холисона баҳолай олмайди.

2.5. Алоҳида қобилиятга эга бўлиш ва маҳоратни ошириш.

Профессионал асқиячилар ноёб талантга эга бўлишади. Сўзга усталик истеъодини саҳнада асқия айтишга бағишлайдилар. Ўзбек халқи орасида бундай қобилиятлилар талайгина, лекин профессионал асқиячилар юздан ортиқ холос (Ўзбекистонда яшаб ўтган устоз асқиячилар

²ЎТИЛ. – Тошкент: ЎМЭ, 2006. II жилд. –492 б.

³Муҳаммадиев Р. (*тўпловчи ва нашрга тайёрловчи*) Ўзбек халқ оғзаки ижоди. Асқия. –Тошкент: Фафур Ғулом номидаги адабиёт ва санъат нашриёти. 1970. –9-10 б.

назарда тутилган). Айни вақтда асиячи сифатида саҳнага чиқаётган машхур сўз усталари эса жуда озчиликни ташкил этади. Юздан ортиқ сўз усталари эса қизиқчилик йўналишида ижод қилиб, саҳнага чиқмоқда.

Талантнинг асоси меҳнат ва машқ ҳисобланади. Саҳнада тажриба орттириш, амалий машқлар асиячилар учун жуда зарурдир. Чунки асия сўзловчининг сўз кўллаш маҳоратига боғлиқ санъат туридир. Асиячи сўз кўллаш маҳоратини Ўзбекистондаги мавжуд асия ва қизиқчилик маҳорат мактабларида, тўгаракларда ва саҳнада ошириб боради. Бирданига катта саҳнага минглаб томошабинлар олдига чиқиб, ўзини ва гапларини йўқотиб қўймаслик учун анчагина машқ қилиш ва тажриба орттириш талаб этилади. Таникли асиячилар шу тариқа асияни саҳнада минглаб тингловчилар олдида ижро этадилар.

2.6. Асиянинг тури ва мавзусини белгилаш.

Асиянинг кириш қисми кулгили бўлмайди, унда мавзу келишиб олинади. Пайров, “Гулмисиз, райхонмисиз, жамбilmisiz?”, “Ўxшатдим” ва шу каби асиянинг тури танланиб, унинг мавзуси белгилаб олинади. Масалан, пайров қилиш учун “Қушлар” мавзуси танланса, асиячилар шу мавзу доирасида беллашиши, мавзудан четга чиқмаслиги шарт бўлади. Агар мавзудан четга чиқса, енгилган бўлади. Холмуҳаммад: Ҳикматулло.

Ҳикматулло: Лаббай, уста!

Холмуҳаммад: Мана, баҳор келиб, табиатимиз ўзгача қиёфага киряпти. Бу ўзгаришлар одамларда, ҳаттоқи қушларда ҳам намоён бўляпти. Шу қушлар пайровини қилсак, нима дейсиз. Ҳикматулло: Жуда яхши бўлади-да, уста. Қушлар баҳонасида бир **майнавозчилик** қилсак, қилибмиз-да.

Холмуҳаммад: **Ҳаккаламасдан**, бошласангизчи.

Изоҳ: Бу пайров “Қушлар пайрови” деб номланади. Ушбу пайровда дастлаб қушлар мавзуси белгилаб олинди ва қушлар номи (**майна, ҳакка**)га ишора қилиб, **майнавозчилик, ҳаккаламасдан** сўzlари ишлатилди. Асия шу тарзда давом этаверади.

Ҳикматулло: **Ҳаккаласам**, хафа бўлманг тағин. **Мусичадек** беозор қалбингизга изтироб солиб қўймайлик.

Холмуҳаммад: Майли, ўзи шундоғам кўп озор беряпсиз. Пулингиз кўпайганиданми, **бой ўғлига ўхшаб қолдингиз**.

Изоҳ: ҳакка, мусича, бойўғли қуш номлари бўлиб, бу сўзлар билан асиячилар бир-бирининг характеристини ироник тарзда очиб бермоқдалар.

2.7. Асиянинг турлари, тузилиши ва хусусиятларига оид билим, тушунчага эга бўлиш.

Асиячилар асиянинг турлари, уларнинг тузилиши ва хусусиятларини билишлари шарт саналади. Агар булар ҳақида асиячида тушунча бўлмаса, асия бузилиши мумкин. Масалан, анъанавий бошланмали асиялар бир хил қолибда бошланиб, бир хил қолибда давом этади.

Мисол:

Зайнобиддин: Афсона.

Охунжон қизиқ: Жон афсона!

Зайнобиддин: Мен келгунча ош қилиб қўй десам, қилмабсан-а.

Охунжон қизиқ: Афсона.

Зайнобиддин: Жон афсона!

Охунжон қизиқ: Гўшт-ёққа пул бермапсан-а!

Изоҳ: «Афсона» ёки «афсанा» деб аталувчи асиянинг ушбу турида микроматнлар учта гапдан иборат бўлади. Биринчи, иккинчи гап анъанавий бошланма ҳисобланади ва нутқда ҳар гал такрорланади. Сўзловчининг мақсади охирги гапда баён этилади. Учинчи гапда сўроқ маъносидан кўра, танбеҳ, таажжуб маъноси ифодаланади. «Афсона»нинг асосий хусусияти

диалогик нутқда сўз ўйини қофия услубида олиб борилади. Нутқ танқидий мазмунда бўлади, «рақиб»нинг камчиликларини фош қилишга хизмат қиласди.

2.8. Асқияни мусобақа, беллашув шаклида олиб бориш.

Асқия сўзга чечан, ҳозиржавоб, ҳазил-мутойибага мойил, топқир ва бадиҳагўй кишиларнинг бир-бири билан сўз ўйини қилишига асосланган беллашув, зеҳнлар синови ҳисобланади⁴. Асқия беллашувида юмор яратиш ва бир-бирини мот қилиш муҳим саналади. Рақиблар навбат билан бир-бирига гап билан ҳужум қиласди ва бир-бирини мот қиладилар. Асқиянинг шу хусусиятини шахматга ўхшатиш мумкин. Яъни асқия ва шахмат ақлий мусобақа саналади. Тилдаги сўзлар миқдори шахматдаги доналар ва катаклар каби саноқли бўлса-да, асқиядаги сўз ўйинлари комбинацияси шахматдаги комбинациялар сингари чексиздир. Асқияда ҳам шахматдаги сингари хилма-хил юришлар қилинади, рақибларига кутилмаган зарбалар беради ва бир-бирини мот қиласди.

2.9. Ҳозиржавоблик ва сўзга чечанлик.

Ҳозиржавоблик асқиянинг муҳим шарти саналади. Ҳозиржавоблик нутқий вазиятда топқирлик билан фикр юритишдир. «Ракиб» ҳужумига ўринли, ҳажвий ва тез жавоб қайтаришдир. **Мисол:** Атоқли рус шоири Владимир Маяковский политехника институтига учрашувга боради. У ерда нутқ сўзлаётуб:

- Мен руслар орасида ўзимни рус деб ҳис қиласман, грузинлар орасида эса грузин... – дейди.
Шу пайт:
 - Аҳмоқлар орасида-чи? – деб бақиради кимдир залдан.
 - Аҳмоқлар орасида биринчи бор бўлишим, – деб жавоб беради шоир ўша заҳотиёқ.

2.10. Тайёргарликсиз турли хил ҳолатларга тайёр туриш.

Асқиячилар кишинча саҳнага асқия қилиш учун тайёргарликсиз чиқишиади. Танланган мавзу, нутқ вазияти ва фикр ривожига қараб асқия қиладилар. Асқиячи агар рақибларига муносиб жавоб қайтармаса, тўхталишлар бўлса, рақибидан енгилади. Шунингдек, рақиблар ҳажвий усулда бир-бирини обрусизлантиришлари мумкин. Шундай вазиятларда асқиячилар бир-биридан хафа бўлмасликлари лозим.

2.11. Сўз қўллаш талабларига амал қилиш.

Асқия ва пайровларда сўз қўллаш билан боғлиқ ўзига хос талаблар бўлади: 1. Сўз ўйинига амал қилган ҳолда беллашиш. 2. Пайров мавзусини ёритишида мавзуга доир сўз ва атамаларни қўллаш, мавзу доирасидан четга чиқмаслик. 3. Ҳозиржавоблик. 4. Фикрлар давомийлиги, ўзаро боғланган баёнга амал қилиш. 5. Сўзлар ёрдамида бирдан ортиқ ахборот, мазмун ифодалаш. 6. Сўз, ибора ва гапларнинг нутқдаги имкониятларини кўрсата билиш. 7. Томошабинларни кулдириш.

2.12. Мавзу доирасидан четга чиқмаслик.

Асқиянинг пайров тури муайян танланган мавзу доирасида олиб борилади. Мавзудан чиққан асқиячи асқия талабларини бузган ҳисобланади. Бунинг учун мавзуга доир атамаларни қўллаш ва сўз ўйини қилиш лозим бўлади. **Мисол:**

Исхокжон: Жуда содда гап қиласиз-да!

Ганижон: Бўлмаса, сиз ёйиқ гапга кўнасизми?

Исхокжон: Келинг, бирорнинг кўчирма гапига можаро қилиб ўтирмайлик, яна сизнинг феълингиз бузилиб қолмасин.

Ганижон: Қизиқсиз-а, менинг феълим ҳар нарсага бузилаверадими? Нима, менинг феълим ўтган замон феълимиди!

⁴Safarov O. O'zbek xalq og'zaki ijodi. –Toshkent: Musiqa, 2010. –315-319 b.

Изоҳ: Нутқда тилшунослик терминлари (*содда гап, ёйиқ гап, кўчирма гап, феъл, ўтган замон феъли*) воситасида сўз ўйинлари қилинган.

2.13. Гапни ҳазил-мутойиба, кулгили шаклга айлантириш.

Аскиячиларнинг яна бир қобилияти шунда намоён бўладики, улар ҳар бир гапдан ҳажв яратадилар. **Мисол:**

Кунларнинг бирида мусика машқи ўтказиладиган хонага дуторчи қизлар ансамбли иштирокчиси Санобар Каримова биринчи бўлиб келибди. «Қизлар келишмадими?» – деб сўрабди Устози Ғанижон Тошматовдан. Табиатан аскиячи бўлган Ғанижон ака шу заҳоти табассум қилиб: «Келишгани келишди», – деб жавоб берибди.

Изоҳ: Санобархон саволидаги «келиш» сўзидан Ғанижон ака жуда унумли фойдаланган. Яъни Фаргона водийсида бир шахсга нисбатан кўплик шаклда фикр билдириш мулоқот одати ҳисоблангани боис «келишган» сўзида -иши қўшимчасининг битта Санобархонга нисбатан қўлланилиши ҳам меъёрий ҳолат саналади. Бу ўринда «келишган» сўзи «келган» маъносидан ташқари чиройли киз, яъни «келишган қиз» мазмунида ҳам қўлланган. Бу билан қизнинг саволига устоз Ғанижон чиройли лутф билан жавоб берган. Мулоқотда қизнинг «келишган»лиги – қадди-қомати чиройли, хушбичим экани таъкидланди ва қизга «йўқ» деб ҳам жавоб берилмади. Чунки мулоқот одобига кўра, катта авлод вакиллари, умуман, савол берувчига «йўқ» сўзини ишлатишдан ўзларини сақлашга уринганлар. «Келишгани келишди» гапидаги мазмунни англай олмайдиган одам учун контекст тушунарсиз бўлиши мумкин. Лекин сўзларнинг нутқдаги имкониятларини пайқайдиган тингловчи уларнинг мулоқотидан бениҳоя лаззат олади, ўзбек тилининг ифода имкониятига қойил қолиб, сўз устасининг сўздан фойдаланиш маҳоратига таҳсинлар ўқииди».

2.14. Бадиҳагўйлик, сўз ва гапларни бир-бирига боғлаш.

Одатда, аскияда портловчи кулги фикр – жумла сўнгида амалга оширилади. Шунинг учун портлаш эффектини юзага чиқариш учун тингловчини унга тайёрлаш лозим бўлади. Яъни рақибнинг кутилмаган зарбасига жавоб бериш учун бирданига кулгили гапни гапирмай, асосий портловчи сўзни эсда сақлаб туриб, рақиб гапини маъқуллагандай ёки инкор эта бориб, жумлани давом эттириш лозим бўлади. Гапни узокдан бошлаб, бир неча жумлалар тузиб, тингловчиларни кулгига тайёрлаб, ҳажвий контекстни яратгач, матн сўнгида кулгили гапни айтиш катта аҳамиятга эга бўлади. **Мисол:**

Махсум ака: Ҳамма кучимизни далага сафарбар қилганмиз. Кўпчиликнинг этаги бор, фақат табелчининг дафтаридан баъзилар этаксиз чиқиб қоляпти, холос.

Ғанижон: Махсум ака, бунинг сабаби бўлса керак, баъзилар ишониб юргандир-да, этак сизда деб.

Изоҳ: Ҳар икки аскиячи ҳажвий сўзларни жумланинг сўнгида қўллаган. Тингловчилар гапнинг охирини эшитгач, бирдан кулишади. Натижада кулги авжига чиқади.

2.15. Талаффузи ўхшаш сўзлардан фойдаланиш.

Сўз ўйини қилишнинг кенг тарқалган турларидан бири талаффузи ўхшаш сўз (пароним)лардан унумли фойдаланишdir. **Мисол:**

Турсунбува: Мамарозиқнинг пишишига яна ўн беш кун бор. Ҳозир мана бу Махсум ака билан гаплашгим бор. Махсум акани боқقا олиб кириб, қайсисидан олиб берай: ундан олиб берайми, бундай олиб берайми, қандайидан олиб берай, деб сўрасам, ҳеч қайсисига унамайдилар, узум тузук дейдилар.

Изоҳ: Мисол “Боғбончилик” пайровидан олинган. Бунда аскиячилар боғбончилик, мевалар ҳакида сўз ўйини қилганлар. Тувсунбува ўз нутқида қандай (сўроқ олмоши) сўзи билан қандак деган ўрикнинг бир турига ва ўзим (ўзлик олмоши) сўзи билан узум мевасига ишора қилган.

2.16. Кўчма маъно ва ишора (пресуппозиция)ларни фаҳмлаш.

Ҳажвий характердаги сўз қўллаш санъати ҳисобланган асияда кўпталқинли нутқ ва сўз ўйинига жуда катта эътибор берилади. Ишора асияда энг кўп қўлланувчи ҳодиса саналади. Асиячилар нутқида бирдан ортиқ ахборот ифодаланиши шарт бўлиб, сўз усталари ўз фикрини очиқ айтмай, бир вақтнинг ўзида сўзларни контекстда ўз маъносида ва қўчма маънода қўллайдилар, натижада ишора юзага чиқади. **Мисол:**

Ёдгор ака: Яхшимисиз, Муқаддасхон?

Муқаддасхон: Келинг, Ёдгор ака, мен қишилоқда яшайман, деб кўринмай кетдингиз?

Ёдгор ака: Нур қидириб юрибмиз-да.

Муқаддасхон: Она-сингилларингиз тинчми?

Изоҳ: бу ўринда диалогик нутқда бир қарашда соғ сўроқ гаплар асосида нутқ шакллантирилгандек. Лекин контекстда «Муқаддас», «Мен қишилоқда яшайман», «Нур қидириб», «Она-сингиллар» бадиий асар номлари бўлиб, асиячи бир пайтнинг ўзида ана шу асар номларига ҳам ишора қилиб, сўз ўйинини юзага чиқарган. Агар шу ишоралар бўлмаса, матн аллюзив шаклда бўлмаса, асия ҳисобланмайди.

2.17. Қочиримларни тушуниш.

Асия сўз ва жумлалардаги тагдор кесатик, истеҳзо, пичинг, писанда, мазах, шамаъ ва бошқа юморга мойил ранг-баранг қўчма маъноларни илғаб олиб, унга муносиб жавоб топа билишдан иборат сўз санъатидир⁵. Қочирим – бирор кимса, нарса, воқеа ва шу кабиларга ишора қилиб айтилган рамзли гап, шама; қочирик, истеҳзо, киноя, пичинг, кесатик. **Мисол:**

Турсунбува: Унақа бўлса, пахта терганлар олдига қоқ қўруқ борасиз, ё кассирмисиз!

Изоҳ: бу ўринда ишчиларнинг ойлигини вақтида бермайдиган кассир ироник тарзда тилга олинган.

2.18. Тагмаъноларни англаш.

Асиячилар нутқи ўзининг прагматик жиҳатлари билан ажralиб туради. Асиячилар тингловчи фаҳмлаши ва кулиши мумкинлигини ҳисобга олган ҳолда, нутқни имплицит тарзда ифодалashi лозим. Шарқона сўз санъати анъаналарига хос «коса тагида нимкоса» тарзида билдирилган нутқ рус тилшунослигига «матн ичидаги матн» – «подтекст»⁶ атамаси билан номланади.

Асия, даставвал, сўзниң ботиний, тагмаъносини топишга қаратилган. Кейинчалик сўз ўйини асосига қурилган жанр сифатида шаклланган. Тагмаъно – ботиний баён, яширин ахборот. Асиячилар нутқи кўп ҳолларда тагмаъноли бўлади. **Мисол:**

Хотин: Сизга теккунча, алвастига тегсам бўлмасмиди?

Эр: Афсуски, яқин қариндошлар ўртасида никоҳ манъ этилган.

Изоҳ: бу ўринда турмушидан афсусланган хотинини турмуш ўртоғи ҳазил қилиб, алвастига ўхшатган.

3. Асиянинг анекдот ва қизиқчиликка ўхшаш томонлари, фарқли белгилари

Асия ўзбек фольклоригагина хос жанр. Бу жанр бошқа халқлар фольклорида учрамайди. Шу жиҳатига кўра асия ўзбек фольклорининг жанрлар тизимида алоҳида дикқатни тортади ҳамда ўзбек фольклорининг ўзига хос таркибини белгилайди⁷. Эркин Воҳидов ҳам шаклдош сўзлар санъати туюқ ҳамда асия, сўз ўйини санъати халқимизга хослигини алоҳида таъкидлайди⁸. Бироқ ҳар бир халқда ҳазил-мутойиба, айтишув, асия мавжудлигини инкор этмаслигимиз

⁵ Safarov O. O'zbek xalq og'zaki ijodi. –Toshkent: Musiqa, 2010. –315 b.

⁶ Сильман Т.И. Подтекст как лингвистические явления // ФН. 1969. №1.

⁷Safarov O. O'zbek xalq og'zaki ijodi. –Toshkent: Musiqa, 2010. –315 b.

⁸Эркин Воҳидов Сўз – забаржад, сўз – гавҳар, олтин. Асарлар. IV жилд. – Тошкент: Шарқ, 2016. –287 6.

лозим. Масалан, қозоқ ва қирғиз халқларида «айтис» жанри, европа халқларидаги интермедиялар ҳозиржавоблик билан ижро этилади. Баъзан латифаларда асияяга ўхшаш вазиятлар ҳам учрайди (*пешка ходит е 2-е 4; он ходит едва, едва – шахмат ўйинидаги энг кичик синоҳ е 2 хонасидан е 4 га юради, биз назарда тутган одам эса зўрга-зўрга юради*). Аммо асия бошқа халқларда муайян хусусиятларга эга алоҳида жанр сифатида учрамайди. В.Г.Белинский тўғри таъкидлаганидек: «Халқнинг фикрлаш ва ҳис этиш тарзида ҳам миллий хусусият намоён бўлиши керак». Ўзбек асияси бошқа халқларнинг оддий ҳазил-мутойибасидан фарқ қиласидан мухим жиҳати шундаки, у миллий жанр сифатида санъат даражасига кўтарилиган ҳамда халқаро миқёсда тан олинган.

Юмористик матн сифатида асиянинг анекдотга қўйидаги ўхшаш жиҳатлари бор: *оғзакилик* (асия ва анекдот аксарият ҳолларда оғзаки шаклда мавжуд бўлади), *оммавийлик* (асия, анекдот жамоатда, кишилар даврасида айтилади), *театраллик* (асия, анекдотни ҳикоя қилиб бера олиш баъзан актёрлик маҳоратини кўзда тутади), *синтетизм* (асия, анекдотларда оғзаки ва ёзма ижодиёт ҳамда ижро санъатининг хусусиятлари бирлаштирилади), *комизм* (асия, анекдотнинг асосий мақсади – кўнгил очиш, завқлантириш).

Анекдот асиядан қўйидаги хусусиятлари билан фарқланади: *умумий тарқалганлик* (анекдотлар ҳар бир маданиятда кенг тарқалган бўлади, асия ўзбек халқи орасида тарқалган), *назоратсиз пайдо бўлиши ва тарқалиши* (анекдот ўз-ўзича яралади ва тарқалади, асия сўз усталари (профессионал ва ҳаваскор асиячилар) томонидан ижод қилинади), *вариативлик* (анекдот матнлари доимий қайд этилмаган ва маълум омиллар таъсирида мунтазам ўзгариб туради, асия матнларида маълум даражада барқарорлик мавжуд бўлади), *анонимлик* (одатда анекдот муаллифи номаълум, профессионал саҳнавий асиянинг муаллифи аниқ).

Асияяга хос қўйидаги жиҳатлар анекдотда кўзга ташланмайди: *мусобақалик* («рақиб»лар бир-бирини мот қилиш учун беллашади), *саҳнавийлик* (асия саҳнада ижро этилади), *маҳсус тур ва кўринишларга эгалик* (асия ўзига хос шаклий-ифодавий турларга эга), *гендер хусусиятга эгалик* (асия асосан эркакларнинг ижро санъати – «эркаклар ҳаммоми»), сўз ўйини, *кўпталқинли шарҳга эгалик* (матн кўп маънолилик, парономазия, шаклдошлиқ, амфиболия, аллофония асосида шакллантирилади), *миллий-маданий ўзига хослик* (асия миллий тафаккур маҳсули, миллий жанр).

Асиянинг қизиқчилик билан қўйидаги ўхшаш ва фарқли жиҳатлари мавжуд:

№	Хусусиятлар	Асия	Қизиқчилик
1.	Ҳозиржавоблик, экспромт	+	-
2.	Олдиндан тайёргарлик	-	+
3.	Монологик нутқ шаклига хосланганлик	-	+
4.	«Рақиб»ларнинг мавжудлиги	+	+ -
5.	Нутқий баҳс, беллашув	+	+ -
6.	Диалогик, полилогик нутқ шаклига хосланганлик	+	+ -
7.	Сўз ўйинига асосланиши	+	+ -
8.	Ижроининг қулгуси	+	-
9.	Мурожаат бирликларининг кенг қўлланиши	+	-

Академик шоир Ғафур Ғуломнинг «Эллик тўрт қиротли «Терешкова» бриллиантидай ҳар қиррасида етти ранг офтоб товланиб турган халқимиз ижоди энига, бўйига, юксаклигига,

чўнқирлигига, ўнгига, чапига унча-мунча кишининг зеҳни етмайдиган даражада бой»⁹дир деган сўзлари халқимиз оғзаки ижоди, хусусан, асқия каби закийлик санъатига нисбатан айтилгани бежиз эмас.

Халқимий закий бўлганлиги боис асқия (азкиё, яъни закий, зарофат, нозиктаъб) сўз санъати ҳам айнан халқимиз орасида пайдо бўлиб, равожланган ва санъат даражасига қўтарилиган. Кулги қўзғатувчи сўз ва қочиримлар, ҳозиржавоблик ва закийликни намоён этувчи сўз ўйинлари, ҳазил-мутойибалар, асқия ва пайровлар юз йиллар мобайнида ҳаётий тажрибалар негизида яратилган. Асқия ва пайровлар инсон тафаккурининг ҳозиржавоблиги, зеҳни ўткирлиги, ақлидрок ва донолигини билдиради, унинг негизида сўз ўйинлари, қочириқлар, чандишлар, киноялар, муболағалар ётади.

Фойдаланилган адабиётлар:

1. Dusmatov, H., & Husaynova, M. (2023). O ‘ZBEK LATIFALARIDA SO ‘ZO ‘YINLARINING USLUBIY-PRAGMATIK XUSUSIYATLARI. *Farg’ona davlat universiteti*, (2), 94-94.
2. Dusmatov, H. H. (2023). DIFFERENT FORMS OF SPEECH AND WORD GAMES CHARACTERISTIC OF ARTISTIC ARTS THEIR TYPES.
3. Khaitboevich, D. K. (2023). Stylistic Functions of Puns in Advertising Texts. *Best Journal of Innovation in Science, Research and Development*, 2(6), 19-23.
4. Дусматов, X., & Фаттоҳов, X. (2023). Сўз Ўйинлари–Лингвостилистик Тадқиқот Объекти. *Miasto Przyszlosci*, 35, 113-116.
5. Mahliyo, S., & Do’stmatov, X. (2023). About Some Phonostylistic Features of Amateur Speech. *Texas Journal of Philology, Culture and History*, 18, 18-21.
6. Mahliyo, S. (2023). QIZIQCHILAR NUTQIDA UCHROVCHI LEKSIK BIRLIKLARNING SEMANTIK JIHATLARI. *BARQARORLIK VA YETAKCHI TADQIQOTLAR ONLAYN ILMIY JURNALI*, 3(2), 139-142.
7. Dusmatov, H., & Husaynova, M. (2023). МЕТОДОЛОГО-ПРАГМАТИЧЕСКАЯ ХАРАКТЕРИСТИКА ИГРЫ В СЛОВА В УЗБЕКСКИХ АНЕКДОТАХ. *Scientific Journal of the Fergana State University*, (2), 94.
8. Дусматов, X., & Фаттоҳов, X. (2023). “ОЛТИН БЕШИК” ВА “САНГИ ОИНА” РИВОЯТЛАРИ: ТАРИХИЙ ҲАҚИҚАТ ВА БАДИЙ ТЎҚИМА. *Scientific progress*, 4(2), 200-208.
9. Soliyeva, M. (2022). QIZIQCHILAR NUTQINING LINGVOSTILISTIK XUSUSIYATLARI. *BARQARORLIK VA YETAKCHI TADQIQOTLAR ONLAYN ILMIY JURNALI*, 2(12), 641-645.
10. Saydulloyevna, H. N., & Do’stmatov, X. H. (2022). Ingliz Va O’zbek Tilida Subyektiv Baholifodalanishining Usul Va Vositalari. *Miasto Przyszlosci*, 30, 85-87.
11. Дусматов, X. (2022). ҚИЗИҚЧИЛАР НУТҚИДА СЎЗ ЎЙИНЛАРИ ИФОДАЛАНИШИ. *Педагогика и психология в современном мире: теоретические и практические исследования*, 1(24), 27-31.
12. Xaitboyevich, D. H. (2022). ABOUT SOME LINGUISTILISTIC FEATURES OF THE TEXT OF UZBEK NATIONAL ANECDOTES. *Gospodarka i Innowacje.*, 27, 56-59.

⁹ F.Фулом. Танланган асарлар. – Тошкент, 2012.

